

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)
106 82 ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 21038 28 280 - ΦΑΞ 21038 47 365
ΕΛΛΑΣ - GREECE
www.ecclesiagoc.gr

Αριθμός Πρωτ. 3026

Εν Αθήναις, 01/14-04-2020

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ ΜΗΝΥΜΑ 2020

*«Τῷ πάθει Σου, Χριστέ, παθῶν ἠλευθερώθημεν,
καὶ τῇ Ἀναστάσει Σου ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, Κύριε, δόξα Σοι!»!*

Αγαπητοὶ ἐν Κυρίῳ Ἀναστάντι Πατέρες καὶ Ἀδελφοί·

Ἡ ἅγια Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τὸ μεγαλύτερο Θαῦμα τῆς Χριστιανικῆς Πίστεώς μας. Αγαλλίαση κυριαρχεῖ γιὰ τὴν ἐλευθερία ποὺ χάρισε ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τὴν λύτρωση ἀπὸ τὴν φθορὰ τῆς ἁμαρτίας, τοῦ διαβόλου καὶ τοῦ θανάτου, στὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Οἱ διάνοιες τῶν πιστῶν λάμπουν ἀπὸ τὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως, ποὺ γέμισε οὐράνια, ἐπίγεια καὶ καταχθόνια, καὶ οἱ χριστιανικὲς καρδιὲς σκιρτοῦν ἀπὸ χαρὰ καὶ εὐφροσύνη.

Ὅσο καὶ ἂν προοδεύει ἡ ἐπιστήμη, τόσο φῶς αἰώνιο καὶ νικητήριο, ὅσο τὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως, δὲν θὰ μᾶς χαρίσει ποτέ. Καὶ ὅσες ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις καὶ ἂν ἐπινοηθοῦν γιὰ τὴν καλύτερευση τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων στὴν γῆ, τόση ἀληθινὴ χαρὰ καὶ εὐτυχία, ὅση ἢ χαρὰ καὶ εὐτυχία τῆς Ἀναστάσεως, δὲν θὰ μᾶς προσφερθεῖ ποτὲ ἀπὸ κανέναν.

Διότι, ἰδοῦ: ὅταν ὁ θάνατος ἔρχεται, ἀκόμη καὶ ἀπὸ ἓναν ἀόρατο καὶ ἀπειροελάχιστο ἰό, ὅπως τώρα συμβαίνει μὲ τὸν κορωνοϊό, τὰ φῶτα τῆς ἐπιστήμης σβήνουν, παρὰ τὶς φιλότιμες, ἀξιέπαινες καὶ ἐξαντλητικὲς προσπάθειες τῶν θεραπόντων τῆς γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ κακοῦ. Ἐνῶ τὸ Φῶς τοῦ Χριστοῦ γιὰ ὅποιον ἀκόμη καὶ μὲ τὸν βιολογικὸ θάνατο εἰσέρχεται στὴν ὄντως ζωὴ, γιὰ τὸν ἀληθινὰ πιστὸ Ὀρθόδοξο Χριστιανό, γίνεται ἀσύγκριτα λαμπρότερο καὶ πλουσιώτερο! Καὶ οἱ χαρὲς τοῦ κόσμου ὅ,τι καὶ ἂν ὑπόσχονται, ὅσο καὶ ἂν φαίνονται περιπόθητες, ἔρχεται στιγμὴ ἀργὰ ἢ γρήγορα ποὺ ἐξαφανίζονται. Ἐνῶ ἡ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ γίνεται ἀπέραντη στὴν αἰωνιότητα, καὶ δὲν λήγει ποτέ, ἀλλὰ μόνον αὐξάνει καὶ μεγαλώνει!

Τώρα, στὴν ζωὴ αὐτῇ, μόνον πρόγευση ἔχουμε τῆς αἰωνίου ἐκείνης μακαριότητος. Καὶ ἂν ἀκόμη ἀπὸ αὐτῇ τὴν ζωὴ εἶναι δύσκολο γιὰ κάθε χριστιανικὴ ψυχὴ νὰ περιγράψει τὴν αἴσθηση καὶ ἐμπειρία τῆς Ἀναστάσεως μέσα της, τί νὰ ποῦμε γιὰ τὴν ἀνέκφραστη ἐκείνη ἀπειρία τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν,

τὰ ὁποῖα ἑτοίμασε ὁ Ἀναστάς Κύριός μας γιὰ ὅσους Τὸν πιστεύουμε καὶ Τὸν ἀγαποῦμε, καὶ ἐπιθυμεῖ διακαῶς νὰ τὰ ἀπολαύσουμε;

Ὅμως, ἀγαπητοὶ Ἀδελφοί, πῶς ὁ Χριστὸς ὁ Θεάνθρωπος νίκησε; Πῶς μᾶς ἐλευθέρωσε καὶ λύτρωσε ἀπὸ τὴν τυραννία τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς;

Μὲ τὰ ἄχραντα Πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸ Σταυρὸ Του. «Τὸν νῶτον μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ραπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπυτσμάτων», διακηρύσσει ἀπὸ παλαιὰ μέσω τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου (ν' 6). Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Πίστεώς μας καταδικάσθηκε καὶ ὑπέστη μαστίγωση φρικτὴ ἀπὸ ἀγάπη γιὰ μᾶς, τὰ ἀχάριστα πλάσματά Του, γιὰ τὴν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μας. Περιέπαιξαν τὸν Μεσσία, Τοῦ φόρεσαν ἀκάνθινο στέφανο, Τὸν ἐράπισαν καὶ Τὸν ἐνέπτυσαν. Μὲ τὰ ἐκούσια παθήματα καὶ τραύματά Του θεραπευθήκαμε ἀπὸ τὰ νοσήματά μας. Καὶ ὅλα τὰ ὑπέστη ὁ Παμβασιλέας μας μὲ μεγαλειώδη σιωπὴ καὶ καρτερία, γιὰ νὰ μᾶς διδάξει νὰ ὑποφέρουμε κι ἐμεῖς κάθε δοκιμασία ἀγόγγυστα. Καὶ τέλος ὑπέμεινε καὶ τὸν πιὸ φοβερὸ καὶ ἀτιμωτικὸ θάνατο τοῦ Σταυροῦ, «αἰσχύνης καταφρονήσας» (Ἐβρ. ιβ' 2).

Ταῦτα πάντα, ὥστε τὰ παθήματα νὰ καθγιαστοῦν πλέον καὶ νὰ γίνουιν μάλιστα αἰτία χαρᾶς γιὰ ὅσους ὑποφέρουν γιὰ τὴν ἀληθινὴ πίστη: «χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου» (Κολ. α' 24), διακηρύττει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, καὶ βεβαιώνει ἄλλοῦ ὅτι «καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσι» (Ρωμ. ε' 3). Γι' αὐτὸ καὶ οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ Μάρτυρες, Ἀσκητὲς καὶ Ὁμολογητὲς τῆς Πίστεως, ἔχαιραν ὅταν ὑφίσταντο στερήσεις, θυσίες καὶ κάθε εἶδους παθήματα χάριν τοῦ Ἠγαπημένου Σωτῆρος μας. Κι ἐμεῖς, στίς ἡμέρες μας, ὑφιστάμεθα περιορισμὸ καὶ ταλαιπωρία, θλίψη καὶ ὀδύνη, καὶ μάλιστα γιὰ τὴν ἀναγκαστικὴ στοὺς πολλοὺς μὴ φυσικὴ παρουσία τους στοὺς Ναοὺς μας, ὥστε **ὅλοι μαζί νὰ διατρανώσουμε ἀπὸ κοινοῦ, λειτουργικὰ καὶ εὐχαριστιακά, τὴν ἀκράδαντη πεποίθησή μας, ὅτι ἡ Ζωὴ εἶναι πιὸ δυνατὴ ἀπὸ τὸν θάνατο καὶ ὅτι ἡ ἀγία Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος μας νικᾷ κάθε φόβο θανάτου!**

Χωρὶς νὰ εἴμαστε προάγγελοι δεινῶν, μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι τὰ ὅσα συμβαίνουν εἶναι πιθανὸν νὰ ἀποτελοῦν προοίμια μεγαλυτέρων δοκιμασιῶν, ἀλλὰ τονίζουμε ὅτι τίποτε δὲν πρέπει νὰ μᾶς στερεῖ τὴν ἀκατάλυτη χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως καὶ τὴν βεβαία ἐλπίδα τῆς νίκης. Τίποτε νὰ μὴν βλάπτει τὴν πίστη καὶ τὴν ὑπομονή μας, τίποτε νὰ μὴν μᾶς ἀπελπίζει καὶ καταρρίπτει. Ἄν χαίρουμε ἐπ' ἐλπίδι θείας βοηθείας καὶ παρηγορίας, τότε θὰ ὁμοιάζουμε πρὸς τοὺς ἡρωϊκοὺς προγόνους μας καὶ τοὺς Ἅγίους τῆς Πίστεώς μας. Ἄν ὅμως δειλιάζουμε καὶ παραλύουμε, τότε ὑστεροῦμε καὶ χρειαζόμαστε ἐπειγόντως νὰ δυναμώσουμε τὴν πίστη μας καὶ τὸν πνευματικὸ μας ἀγῶνα μετανοίας καὶ ἰάσεως τῆς ψυχῆς μας. Ἄς παρακαλοῦμε τὸν Ἀναστάντα Κύριο καὶ Θεὸ μας νὰ μᾶς προσθέτει πίστη, χάρη καὶ δύναμη, γιὰ νὰ αἰσθανόμαστε χαρὰ πνευματικὴ ἀκόμη καὶ στὰ δύσκολα· ὥστε νὰ εἴμαστε **ἔτοιμοι τὰ πάντα νὰ θυσιάσουμε χάριν τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, γιὰ νὰ ζήσουμε αἰώνια στὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως!**

Ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα τέκνα πνευματικὰ ἐν Κυρίῳ Ἐγεροθέντι·

Ποιοί σταύρωσαν τὸν Χριστό; Κακοὶ καὶ φθονεροὶ ἄρχοντες τοῦ Ἰσραὴλ (Ἄννας καὶ Καϊάφας) ἢ καὶ ἄδικοι ἐξουσιαστὲς κατόπιν πίεσεως καὶ φόβου (Πιλᾶτος). Ὅμως, ὁ Ἀναστημένος Κύριός μας εἶναι Κριτὴς ἀκόμη καὶ τῶν κριτῶν αὐτῆς τῆς γῆς καὶ ὅλοι οἱ ἄρχοντες καὶ ἐξουσιαστὲς τοῦ κόσμου τούτου θὰ λογοδοτήσουν ἐνώπιόν Του γιὰ τὸ πῶς χειρίσθηκαν τὴν ἐξουσία πού τοὺς δόθηκε. Οἱ πιστοὶ ἄς παρηγορούμεθα ὅτι οἱ Πιλᾶτοι καὶ Καϊάφες δὲν μποροῦν νὰ πράξουν τίποτε ἐναντίον μας, παρὰ μόνον ὅ,τι ὁ Κύριος ἐπιτρέψει. Καὶ πῶς κάθε κακὸ πού συμβαίνει κατὰ θείαν παραχώρησιν, στὸ τέλος ἀποβαίνει σὲ καλὸ, διότι δοκιμαζόμαστε γιὰ νὰ καταστοῦμε ἄξιοι αἰωνίου Δόξης. Οἱ σκοτεινοὶ ἄνθρωποι, ὅπως καὶ ὁ πονηρὸς διάβολος, σκοτεινὰ ἀπεργάζονται, ὅμως κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ δυναστεύσει τὸν πιστὸ πού ἔχει μέσα του «**Ψυχὴ καὶ Χριστό!**»

Γι' αὐτὸ καὶ τὸ κάθε τίμιο μέλος τῆς ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας ἄς ἀναφωνεῖ μὲ τὸν Ψαλμωδὸ: «*Κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου· ἐπ' αὐτῷ ἠλπισεν ἡ καρδιά μου, καὶ ἐβοηθήθην, καὶ ἀνέθαιεν (ἀνακαινίσθηκε) ἡ σὰρξ μου· καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ (καὶ ὀλόψυχα θὰ Τὸν ὑμνολογῶ)*» (Ψαλμ. κζ' 7). Λοιπόν, ἄς ὑμνοῦμε καὶ δοξάζουμε ἀκαταπαύστως τὸν Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν Κύριο καὶ Θεό μας καὶ ἄς ἀναφωνοῦμε νικητηρίως:

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Τὰ Μέλη

- † Ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
- † Ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ
- † Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ
- † Ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
- † Ὁ Θεσσαλονίκης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
- † Ὁ Δημητριάδος ΦΩΤΙΟΣ
- † Ὁ Τορόντο ΜΩΨΗΣ
- † Ὁ Ἀμερικῆς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
- † Ὁ Φιλίππων καὶ Μαρωνείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
- † Ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ
- † Ὁ Μεθώνης ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
- † Ὁ Λούνης ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ
- † Ὁ Γαρδικίου ΚΛΗΜΗΣ
- † Ὁ Ἴετνα καὶ Πόρτλαντ ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ
- † Ὁ Βρεσθένης ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ
- † Ὁ Θεουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ
- † Ὁ Πελαγονίας ΜΑΞΙΜΟΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Δημητριάδος Φώτιος

† Ὁ Δημητριάδος Φώτιος